

چیوڭ ياۋ (تەيۋەن)

عاق پىغان

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

چیوڭ ياؤ (، تەيۈمن)

ئاق يېغىن

تەرجىمە قىلغۇچى : ئەركىن توّمۇر

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

烟雨蒙蒙 : 维吾尔文 / 琼瑶著。艾尔肯·铁木尔译. 2 版 — 乌鲁木齐 : 新疆人民出版社, 2000. 6

ISBN 7—228—01294—1

I . 烟 … II . ①琼 … ②艾 … III . 长篇小说 — 中国 — 当代 — 维吾尔语 (中国少数民族语言) IV . 1247. 5

中国版本图书馆CIP数据核字 (2000) 第 05953 号

责任编辑 : 玛丽亚木。买买提明

封面设计 : 巴图

新疆人民出版社出版

(乌鲁木齐市解放南路 348 号 邮政编码 830001)

新疆新华书店发行

新疆司法印刷厂印刷

850×1168 毫米 32 开本 11.75 印张 2 插页

1991 年 2 月第 1 版 2000 年 6 月第 2 次印刷

印数 : 1,750 — 4,750

ISBN 7—228—01294—1/I · 2109 定价 : 14.00 元

بۇ كىتاب يۈننەن خەلق نەشرىياتى 1985 - يىل 8 - ئاي 1 -
نەشرى ، 1986 - يىل 6 - ئاي يۈننەن 3 - باسىسىغا ئاساسەن تەرجمە
ۋە نەشر قىلىندى .

本书根据云南人民出版社1985年8月第1版，1986年6月云南第3次印刷本翻译出版。

مەسئۇل مۇھەممەر : مەريم مەمتىمىن
مۇقاۋىسىنى لايىھەلىگۈچى : باتۇ

ئاق يېغىن

ئاپتۇرى : چىۈڭ يياۋ (تەيۋەن)
تەرجمە قىلغۇچى : ئەركىن تۆمۈر

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلىدى

(ئۇرۇمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلۇق يىولى № 348)

شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتلىدى

شىنجاڭ ئەدلەيە باسما زاۋۇتىدا بېسىلىدى

فۇرماتى : 1168 × 850 مىللەمپىتىر 1 / 32

باسما تاۋىقى : 11.75 قىستۇرما ۋارىقى : 2

1991 - يىل 2 - ئاي 1 - نەشرى

2000 - يىل 6 - ئاي 2 - بېسىلىشى

تىرازى : 4,750 — 1,750

ISBN 7—228—01294—1/I • 2109

باھاسى: 14.00 يۈمن

قىسىچە مەزمۇنى

بۇ تەيۋەننىڭ مەشھۇر ئايال يازغۇچىسى چىۋاڭ يائىنىڭ داڭلىق رومانى . بۇ ئەسەرde گۈمىندىگىنىڭ يۇقىرى دەرىجىلىك ئەمەلدارى لۇ جېنخۇ ئائىلىسىنىڭ تەيۋەنگە بارغاندىن كېيىنكى پاجىئەلىك ۋەپىرانچىد لىقى تەسۋىرلىنىدۇ .

ئەسەرنىڭ باش قەھرىمانى غۇرۇرى كۈچلۈك ، ئىرادىلىك ، ھېسىسىياتقا باي قىز لۇ يىپېڭىنىڭ مۇرەككەپ ئائىلە مۇناسىۋوتى تۈپەيلى دادىسى لۇ جېنخۇ ۋە شۇ ئائىلىدىكىلەرگە ئۆچمەنلىك بىلەن قاراپ ئۇلاردىن ئىنتىقام ئالماقچى بولغانلىقى ، شۇ مەقسەتتە ئىدراكلىق ، ئالغا ئىنتىلىشچان يىگىت خى شۇخۇننى ئانا باشقا ھەدىسىدىن تارتىۋېلىش ئويۇنىنى ئوينىماقچى بولغانلىقى ، كېيىن ئىش راستقا چىقىپ ئۇ يىگىتنى ياخشى كۆرۈپ قېلىپ مۇھەببەت باغلىغانلىقى ، ئۆچ ئېلىش پۇرسىتىنى قولدىن بەرمەي ئاخىر ئەينى يىللاردا جاھان سورىغان ، قىلمىغان ئەس كىلىكى قالمىغان ، تەيۋەنگە كەلگەندىن كېيىن كېلىش مەنبەسى ناتوغرا بولغان پۇل - دۇنياغا تايىنسىپ ئاسايسىشلىق تۇرمۇش كەچۈرۈۋاتقان لۇ جېنخۇ ئائىلىسىنى ئۆزۈل - كېسىل ۋەپىران قىلغانلىقى جانلىق ، تەسر-لىك ، قىزىقارلىق ھېكايدە قىلىنىدۇ .

لۇ يىپېڭىنىڭ ئىنتىقام ئېلىش ئارزۇسى تولۇق ئىشقا ئاشىدۇ . ئەمما بۇ مۇناسىۋەت بىلەن ئۇ دادىسى ، قېرىنداشلىرى ۋە چىن قەلبىدىن ياخشى كۆرۈدىغان يىگىتىدىن ئايىرىلىپ قالغانلىقى ئۈچۈن غەلبىسىدىن شادلىنىپ كۈلەلمەيدۇ ، ئەكسىچە چوڭقۇر پۇشايمان ، ئېيتىپ تۈگەت كۈسىز دەرد - ئەلەمەدە قالىدۇ .

ئاپتور تەبىئەت ھادىسىسى بولغان « ئاق يېغىن » نى تېما قىلىش ئارقىلىق كىشىلەر ئوتتۇرسىدىكى مۇناسىۋەتتىنىڭ ئىنتايىن مۇرەككەپلىدە .

كى ، ئۆزئارا چۈشىنىشنىڭ تولىمۇ قىيىن ئىكەنلىكىنى ئۇستىلىق بىلەن تەسۋىرلەپ ، ئىنسان تەبىتتىنى چوڭقۇر تەھلىل قىلىدۇ ، ئۇنى ئىجتىما-ئىي ھادىسىلەر بىلەن زىچ بىرلەشتۈرىدۇ .
بۇ ئەسەرنى ئوقۇغاندا كىتابخانىلار ۋەقەلىكىنىڭ تەبىئىي باغلىنىشى ، تۇرمۇش پۇرېقىنىڭ كۈچلۈكى ، پىكىرىنىڭ چوڭقۇرلۇقىنى ھېس قىلىدۇ .

1

زېرىكەرلىك كۈنلەر يەنە باشلاندى . كەچلىك تاماقتنى كېيىن ئىچىم پۇشۇپ ، سىمىلداب يېڭىۋاتقان يامغۇرغا قارىغىنىمچە دېرىزە يېنىدا ئولتۇراتتىم . يامغۇر تامچىلىرى لەمپىدىن تارتىلغان توک سىمدا خۇددى يېپقا ئۆتكۈزۈلگەن مارجاندەك يالتراتىتى ، قورۇق تام تۈۋىدىكى بانان دەرىخىنىڭ يوغان - يوغان يوپۇرماقلىرىدىن تامچىپ چۈشۈپ يەرنى ھۆللىمەكتە ئىدى . قۇرۇق تامنىڭ سىرتىدىكى كۆچا چىرىغى جاھاندىكى ئىشلار بىلەن كارى يوقتكەك غۇۋا نۇرسىنى چېچىپ ، تە كەببۇرانە حالدا تۇراتتى . دېمىسىمۇ دۇنيادىكى ئىشلار بىلەن ئۇنىڭ نېمە كارى ؟ مەن چوڭقۇر بىر تىنئۇپلىپ ، قانداقلا بولمىسۇن ئىشىمغا بارايچۇ ، دەپ ئۇر - نۇمىدىن تۇردۇم .

— يېپىڭ ، تېخىچە ئۆيدىسمۇسەن ؟

ئاپام قاچا - قومۇچلارنى يېڭىلا يۈيۈپ بولۇپ قوللىرىنى ئېرتىمە خان ، ئاق لەپلىلىك كۆك پەشتامىنى يەشمىگەن پېتى ئاشخانىدىن چىقىپ كەلدى .

— مانا ھازىر بارىمەن ، — دېدىم نائىلاج ۋە كۈنلۈ كۈمنى ئىز - دەشكە باشلىدىم .

— « ئۇياققا » بارغاندا ئۇلارنىڭ زىتىغا تەگمە . داداڭغا ئۆyi ئى - جارىسىنى كەينىگە تارتۇھەرسەك بولمايدۇ ، ئىككى ئايلىقى گەدىنىمىزدە دېگىن ...

— بىلىمەن ، پۇل ئۇندۇرۇپ كەلسەملا بولىدۇغۇ ! — دېدىم مەن كۈنلۈ كۈمنى ئىزدەۋېتىپ .

— كۈنلۈ كۈڭ تەكچىدە ، — دېدى ئاپام ۋە تەكچىدىن كۈن - لۇكىنى ئېلىپ ماڭا تۇتقۇزدى - دە ، ئاسماڭا قاراپ قويدى ، — بال-

دۇرراق قايتقىن ، بۇلىنى ئالالسالىڭ رىكشىغا چۈشۈپ كەل ! يامغۇر كۆز
چىيىدىغاندەك تۇرىدۇ .

مەن كۈنلۈكۈمنى ئېلىپ ھاۋا ئوچۇق ۋە ھۆل - يېغىن كۈنلەرى
ئۇخشاش كېيىۋېرىدىغان توپلىيىمىنى كېيدىم . راستىتىمىنى ئېيتىسام ، بۇ-
نىڭدىن باشقا توپلىيىم يوق ئىدى . بۇنىمۇ ئاپام ئۆتكەن يىلى تولۇق
ئۆتۈرۈمە كەتەپنى پۇتكۈزگەن ۋاقتىمدا ئېلىپ بەرگەندى . توپتوغرا بىر
يېرىم يىل كېيدىم . دوقمۇشتىكى ياماچىي بۇۋاي بۇ توپلەيىگە كۆپ قېتىم
ناھال قېقىپ ، جىق ياماب كەتتى . ھەر قېتىم ئۇنى بۇۋايغا ئاپارغىنىمدا ،
ئۇ ئورۇپ - چۆرۇپ قاراپ چىقاتتى - دە ، بېشىنى چايقاب : « يەنە شۇ
توپلەيمۇ ؟ يامىغىچىلىكىمۇ قالماپتۇ » دەيتتى . ھازىر ئۇ توپلەينىڭ تى-
كىشىلەرى يەنە سۆكۈلۈپ كەتتى ، يامغۇرلۇق كۈنلەرى ئىچىگە لاي ۋە سۇ
كىرىپ مىلىچلاپ كېتەتتى . لېكىن ، بۇۋايىنىڭ ئالدىغا ئاپىرىشتىن نومۇس
قىلىپ شۇ پېتى كېيىۋەردىم . « ئۇياق » تىكى ئۆيلەرگە سىلىق تاش
ياتقۇزۇلغان بولغاچقا ، ئاياغ سېلىشنىڭ حاجىتى يوق . شۇڭا ، پاتقاقا
مىلەنگەن پۇتۇمنى بىرەرنىنىڭ كۆرۈپ قېلىشىدىن غەم قىلىپمۇ كەتمەي
مەن .

ئاپام مېنى دەرۋازىغىچە ئۇزىتىپ چىقىپ يامغۇردا دەرۋازىغا يېز-
لەنگەن پېتى كەينىمدىن قاراپ قالدى . بىر قانچە قەددەم مېڭىشىمغا كەي-
نمدىن :

— يېپىڭ ! — دەپ توۋلىدى .

كەينىمگە قارىدىم . ئاپام :

— ئۇلار بىلەن قىزىرىشىپ قالمىغىن ، ھە ! — دېدى پەس
ئاۋازدا .

مەن بېشىنىلىكىشتىپ قويىدۇم ، بىرئاز ماڭغاندىن كېيىن كەي-
نمىگە قارىسام ، ئاپام تېخىچە جايىدا تۇرۇپتۇ . ئورۇق ، ۋىجىككىنە ئاپام
ماڭا ناھايىتىمۇ زەئىپ ، مىسکىن كۆرۈنۈپ كەتتى ، كوچا چىرىغىدا ئۇ-
نىڭ بىر تاتىراڭغۇ چىرايى ئىككى كۆرۈنەتتى . مەن ئۇنىڭغا قول شىل-
تىۋىدىم ، ئۇ بۇرۇلۇپ هوپلىغا كىرىپ كەتتى . دەرۋازا يېپىلغاندا ، ئاندىن

پەلتويۇمنىڭ ياقسىنى كۆتۈرۈپ ئاچىقق شامالدا سەل دۇگدىيىپ ، كۈنلۈكىنى چىڭ تۇتقىنىمچە يولۇمغا ماڭدىم .

ئۇيىمىز بىلەن « ئۇبىاق » نىڭ ئارىلىقى يېراقىمۇ ئەممەس ، لېكىن يېقىن دېگىلەمۇ بولمايتتى ، پىيادە يېرىم سائەتلىك يول ئىدى . بۇ يولدا ئاپتوبىوس قاتىنىمغا چا داشىم پىيادە ماڭاتتىم . هېلىمۇ ياخشى بۇ يولنى ئېبىغا بىرلا قېتىم ماڭاتتىم . ئەلۋەتتە ، ئىش ئۇڭغا تارتىسا . ئىش ئۇڭغا تارتىماي بارغان كۈنى پۇلنى ئالالمسام ، ئىككى - ئۈچ قېتىم قاتراشقا توغرا كېلەتتى .

هاوا بەك سوغۇق ئىدى ، ئاچىقق شامال يۈزۈمگە نەشتەردىك ئۇرۇلاتتى . بۇ يول فارىماي بولسىمۇ ، بىرئاز ماڭا - ماڭمايلا ئايىغىمنىڭ چىقىپ ، گويا پۇتون ئەزايى - بەدىننم مۇزدەك سۇغا چىلىشىپ قالغاندەك بولۇپ كەتتىم . يېنىدىن غۇبۇلداب ئۆتكەن بىر ئاپتوموبىل لاي سۇنى چاچرىتىپ ئۆزۈمنى قاچۇرغۇچە ئالايتىن يۈتكۈغان ئەلچ ئامراق يېشل چوپكامنى ئوخشتىۋەتتى . ھۆل بولۇپ كەتكەن چاچلىرىمنى سىلىكپ مېڭىۋەردىم . يامغۇر ئەدىمەكتە ، كۈنلۈكىنىڭ كىچىككىنە بىز تۆشۈكى بار ئىدى ، شۇنىڭدىن چۈشكەن يامغۇر سۈپى بىرده بويىنۇمىدىن ئىچىمگە كىرىپ كېتەتتى ، بىرده مەڭزىمگە چۈشەتتى . شامالدا ئۇچۇۋاتقان يوبى كامنىڭ ئىتەنلىرىمۇ بىردىمدىلا سۈزىمە خالتىسىدەك بولۇپ ، يانىشىمغا چاپلاشتى . چىشىنى چىشلەپ مەن « دادا » دەيدىغان ئادەمدىن سورايدىغان پۇلننىڭ ھېسابىنى قىلىپ ماڭدىم . 800 كوي تۇرمۇش خېراجىتى ، 1000 كوي ئۇي ئىجارتىسى بولۇپ جەمئىي 1800 كوي ئالىمەن . ئاپام شىك كىيلەننىڭ قىشلىق كىيىمى ئۈچۈن ياخشىسى يەنە بىرئاز سورايدى ، پۇ - تۇمىدىكى توپلەيمۇ يامغۇر پەسىلىگە پايدىمىغۇدەك .

بىر دوقۇمۇشتن ئەگىپ « يېڭى ھايات » جەنۇبىي يولىنى بويلاپ « ئىناۋەت » كوچىسىنىڭ دوقۇمۇشغا كەلدىم . بۇ دوقۇمۇشتن ئۆتۈپ ، ئىككى قانىتى قىزىل سىرلانغان دەرۋازا ئالدىغا كېلىپ توختىدىم . يېقىنىدىلا سىرلانغان دەرۋازىدىن تېخى سىرنىڭ پۇرېقى كەتمىگەندى ،

« لۇ قورۇسى » دېگەن خەت يېزىلغان سېرىق تاختا دەرۋازىنىڭ ئىككى يېنىغا ئورنىتىلغان چراڭنىڭ يورۇقىدا ئالاھىدە كۆزگە تاشلىنىپ تۇراتتى . مەن كۇنۇپىكىنى بېسۋېتىپ « لۇ قورۇسى » دېگەن خەتكە غەزەپ بىلەن قارىدىم . لۇ قورۇسىمىش ! بۇ ، لۇ فامىلىلىكەرنىڭ ئائىلىسى ! لۇ جىنخۇانىڭ ئائىلىسى ! ئۇنداقتا ، مەن بۇ ئائىلىنىڭ ئىچىدىكى ئادەممۇ ياكى تېشىدىكى ئادەم ؟ دەرۋازىنى ھىڭگاڭ چىش ، كۆزلىرى بې لەقنىڭكىدەك پۇلتىيپ تۇرغان خىزمەتكار قىز ئالەن ئاچتى . ئۇ گۈللۈك كۈنلۈك تۇتۇپ دۇگدىيپ تۇراتتى . روشنكى ، ئۇنىڭغا مېنىڭ يامغۇر - لۇق كېچىدە « مېھمان » بولۇپ كېلىشىم ياقمىغانسىدى . ئۇ ھۆل بول - لۇپ كەتكەن كىيمىلىرىمەگە قاراپ قويۇپ دەرۋازىنى يابقاچ ئاغزى قىچىشقاندەك :

— خېنىم ، شۇنچە قاتىق يامغۇردا ئاپتوموبىلغا چۈشمەي پىيادە كەلدىڭىزмۇ ؟ — دېدى .

ما گەپنى ! مەن قاچان بىر ئاپتوموبىلغا چۈشۈپ كەلگەن ؟ قايدە قىمنى ئاچىمایلا سورىدىم :

— بېكىڭىز ئۆيىدمۇ ؟

— ئۆيىدە ! — دېدى ئالەن بېشىنىلىكىسىنىپ ۋە ئىچىكىرىگە قاراپ ماڭدى .

ھوپلىنىڭ ئۆتتۈرسىدىكى سېمۇنت يول بىلەن ئۆيىگە ماڭدىم . ھوپلى خېلى يوغان ئىدى . بولنىڭ ئىككى فاسىقىغا چاي گۈلى ۋە تەيد ۋەننىڭ ئالاھىدە مەھسۇلاتلىرى بولغان فۇساڭ گۈللەرى تېرىلغانىدى . ھازىر چاي گۈلىنىڭ ھۆپىدە ئېچىلىغان ۋاقتى بولغاچقا ، ئاپئاق چاي گۈلى تۇن قاراڭغۇسىدىمۇ ئېنىق كۆرۈنۈپ تۇراتتى . مەن خۇش پۇراق گۈل ھىدىدىن چوڭقۇر نەپەس ئالدىم . باھ ، گۈيىخۇ گۈلىنىڭ پۇرېقى ! تەيۋەندە گۈيىخۇ گۈلىنىڭ ئېچىلىدىغان ۋاقتى بولەكچە ئۇزۇن ئىدى . ئاپام گۈيىخۇ گۈلىنى قەۋەتلا ياخشى كۆرەتتى . شۇنىسى ، بىزنىڭ ئۆيىدە بىر نەچە توب قوناق گۈلىدىن باشقا گۈل يوق ئىدى .

دەرپەردىلىك ئىشىكىنىڭ يېنىغا كېلىپ ، ئايىغىمنى پالازغا

سۇرتتۇم ، كۈنلۈكىنى قاتلاپ پېشايۋانغا قويدۇم - دە ، ئىشىكىنى تېچىپ ئۆيگە كىردىم ، ئۆينىڭ ئىللەق ھاۋاسى يۈزۈمگە گۈپىدە ئۇرۇلۇشى بىد لەن پۇتون ئەزايى - بەدىننىم ياييراپ كەتتى ، مېھمانخانىنىڭ ئۇتۇرسىسى دىكى سەندەلدە يالقۇنجاۋاتقان جان ئوت ئۆينىڭ ئىچىنى خۇددى باهار - دەك ئىللەتىپ تۇراتتى . رادىئۇدىن ئامېرىكىدا ھەممىنى ئۆزىگە جەلپ قىلغان مۇزىكا ئاڭلىنىۋاتاتتى . چېكىدىن ئاشقان قايىناق ھېسسىيات ئارىلىشىپ كەتكەن بۇ يېقىمىسىز مۇزىكا ساداسى ئادەمنىڭ قۇلاق - مېگىسىنى يەيتتى .

ئانا باشقا سىڭلىم - شۇ ئاچام بىلەن دادامنىڭ كىچىك قىزى مېڭىپىڭ رادىئۇنىڭ يېنىدىكى ساپادا سىڭىيان ئولتۇراتتى . ئۇچىسىدىكى توق قىزىل ئۇرە ياقلىق پوپايىكا ، تەنگە يېپىشىپ تۇرىدىغان تار شىم ئۇنىڭ تولغان بەدىننى تېخىمۇ نامايان قىلاتتى . يېپىنچاقلۇغان سۇر - رەڭ كالتە پەلتوسى مۇرسىگە ئارانلا ئىلىنىپ تۇراتتى . چېچىلىپ تۇر - غان قىسقا چاچلىرى قۇلاقلىرىنى يېپىپ مەڭىزىگىچە چۈشكەندى . ئۇ پۇتۇنلەي يېڭىچە مودىدا ياسىناتتى ، ئاپىسىدە كلا ئىنتايىن چىرايلىق ۋە جەزبىدار ئىدى . ئاهۇ كۆزلىرى ، تۆكۈلۈپ تۇرغان كىرپىكلرى ، شۇ ئاچامغا قۇيۇپ قويغاندە كلا ئۇخشىتتى . ئېقىپ چۈشكەندەك تۈپتۈز بۇرنى دادامغا تارتقانىدى . ئۇ ساپاغا يۆلىنىپ ساپا ئۇستىگە ئالماشتۇرۇپ قويۇلغان پۇتلېرىنى بىر - بىرىگە ئۇرۇپ مۇزىكىغا تەڭكەش قىلىپ ئۇل تۇراتتى . كەشتىلىك قىزىل تاۋار ساپا كەشىنىڭ بىر يېمىي ساپانىڭ يىان يۆلەنچۈكىدە ، يەنە بىرى رادىئۇنىڭ ئۇستىدە تۇراتتى . سېغىز چايدىن ، تىزىغا ئامېرىكىنىڭ بىر كىنو ژۇرنىلىنى قۇيۇپ بېشىنى گىلدىنىشىتىپ مۇزىكا تىڭىشىماقتا ئىدى . ئۇ مېنى كۆرۈپ ، پەرۋاسىزلىق بىلەن بېشىنى لىكىشىتىپ قويدى ۋە ئىچىكەر كى ئۆيگە قاراپ توۋىلىدى :
— ئاپا ، يېپىڭ كەلدى !

مەن ئۇزۇن ساپاغا كېلىپ ئۇلتۇردىم . ساپا ھۆل بولۇپ كەتمىد سۇن ، دەپ يوپىكامنى قايرىۋالدىم . چىلىق - چىلىق سۇ ئايىغىمنى ئۇ - رۇندۇقنىڭ كەينىگە يوشۇرۇشىمۇ ئولگۇردىم . بىر خىل سىرلىق شۆھ-

رەتىپەرسلىك ۋە غۇرۇر تۈپەيلى ، مېڭپىڭلارنىڭ پەرسان ھالىتىمنى بايـ قاپ قېلىشنى خالمايتتىم . لېكىن ئۇ ماڭا نەزەر - كۆزىنى سالماي پۇـ تۇن دىققىتى بىلەن مۇزىكا ئاڭلىماقتا ئىدى . من چاچلىرىمىنى تۈزەشـ تۈرۈۋېلىپ ئون ياشلىق ئىنىم ئېرىجىنىڭ خۇددى ئېزىتىقۇدەك تۈينىڭ بۇلۇڭىدا پەيدا بولۇپ ، بىر پۇتىدا « لەنلىك » ماركىلىق يېپىگى ۋېلدـ سىپىتىنىڭ پىدارنى دەسىسگەن ، بىر قولىدا رولىنى تۇتقان پېتى ماڭا ھومىيپ قاراپ تۈرغانلىقىنى بايقىدىم . ئۇ بېشىمدىن ئايىغىمعا ئۇغرى مۇشۇكتەك سەپىسلىپ چىقىتى . بىچارە پۇتلېرىمۇ ئۇنىڭ نەزەرىدىن ساـ قىت بولالىمىدى . ئاندىن ئۇ نەزەرنى چىرايمىغا يۆتكەپ ، يۈزۈمە خۇددى ئۇنى قىزىقتۇردىغان بىر نېمە بارىعەك زەن سېلىپ قاراپ كەـتـى . ئەمما من بىلەن سالاملاشمىدى ، مەنمۇ ئۇنىڭغا پىسەنت قىلىمدىم . ئۇ شۇ ئاچامىنىڭ كەنجى ئوغلى ، دادامنىڭ ئەللىك سەككىز ياشتا كۆرـ گەن پەرزەنتى بولۇپ ، مېڭپىڭدىن يەتنە ياش پەرق قىلاتقى . ئۇ دادامـ نىڭ قېرىغاندا تاپقان ئوغلى بولغاچقىمۇ ، بۆلەكچە ئەتتۈارلىق ئىدى . ئۇ كىشىگە يېقىشلىق بولمىسىمۇ ، دادامنىڭ ماختىنىپ : « مېنىڭ باللىرىم بىر - بىرىدىن چىرايلىق ! » دېگىنى ھېلىمۇ ئېسىمە .

بۇنىسىمۇ راست . ئېسىمە قالغان ئاكا - ئىنى ، ھەدە - سىڭىللە رىم قايسى « ئانا » دىن تۈغۈلغان بولسۇن ، ھەممىسىلا ھەقىقەتەن بىر - بىرىدىن چىرايلىق ئىدى . ئاپام ئىككىنىلا تۈغان . بىرى من ، يەنە بىرى ھەدم شىنىپىڭ ئىدى . شىنىپىڭ تۈغۈلىشىدىلا ئاجايىپ چىرايلىق بولۇپ ، ئۇن بەش - ئۇن ۋالىتە يېشىدىلا گۈزەللىكتە داڭقى نەنجىڭ شەھرىگە پۇر كەتكەندى . كىچىك ۋاقتىدا دادام ئۇنى ئىنتايىن ياخشى كۆرەتتى ، ھەمشە « چىرايلىق قىزىم » دەپ ئەركىلىتەتتى . كاتتا زىياـ پەتلەر گە ئېلىپ باراتتى ، ئاتقا مندۇرۇپ بىللە ئېلىپ يۈرەتتى . دادام ئۇنى ئىزۋوشقا سېلىپ نەنجىڭنىڭ چوڭ كوچىلىرىنى ئايلاندۇرغىنىدا ، ئۆتكەن - كەچكەنلەر بىر توختاپ ئۇنىڭغا قارىماي قويمايتتى ، ئەپـ سۇسکى ئۇ ئۆزۈن ئۆمۈر كۆرەلمىدى . ئۇن يەتنە يېشىدا ئۆپكە كېسىلى بىلەن ئالەمدىن ئۆتتى . ئۇنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن بىر ياش ئۇفتىسىپ ھەـ

كۈنى ئۇنىڭ قەبرىسىگە بىر دەستە گۈل قويىدىكەن ، دەپ ئاڭلىدۇق . بىز نەنجىدىن كەتكۈچە ئۇ ئۇفتىسېر بۇ ئىشنى توختاتىماپتۇدەك . بۇ ئىنتايىن رومانتىك ھېكايە كىچىك ۋاقتىمدا مېنى بەكمۇ ھاياجانغا سالخان . مەنمۇ ئۆلۈپ كەتكەندە مۇشۇنداق ياش بىر ئۇفتىسېر قەبرەمگە گۈل قويۇپ تۇرسىكەن ، دەپ خام - خىيال قىلغانىدىم . شىنىپىڭ ئالىمدىن ئۆتكەندىن كېىنلىكى يىلاردا نۇرغۇن كىشىلەر بېشىمنى سىلاپ تۇرۇپ ئاپامغا : « قاراڭا ، يېپىڭ چوڭ بولغانچە ھەدىسىگە ئۇخشىشپ كېتىۋاتىدۇ ، بۇمۇ چىرايلىق قىز بولغۇدەك » دېيىشەتتى .

لېكىن شۇنى بىلەتتىمكى ، شىنىپىڭ بىلەن ھۆسن تالاشقۇدەك ھالىم يوق ئىدى . چۈنكى ، شىنىپىڭنىڭ گۈزەللەكى چىراي - تۇرقىدىلا ئەمەس ئىدى . ئۇ مەندەك تەننەك بولماستىن ، ئېغىر - بېسىق ، مۇلايم ۋە لاتاپەتلەك ئىدى . خاتىرەمەدە قېلىشچە ، شىنىپىڭ ھەدە - سىڭىللار ئىچىدە ئەڭ چىرايلىقى ئىدى (ئۆزۈم بىلىدىغان ئاكا - ئىنى ، ھەدە - سىڭىللارغا سېلىشتۇرۇپ شۇنداق دېمە كچىمەن ، دادامنىڭ زادى قانچە خوتۇن ئالغانلىقىنى ھېچكىم بىلمەيتتى : شۇ ۋە جىدىن قانچە بالىسى بار - لىقىنى بەلكى دادام ئۆزىمۇ ئۇقىمسا كېرىھەك) شىنىپىڭدىن باشقا ، چوڭ قۇرۇقلۇقتا قېقالغان رۇپىڭ ، نىيەنىپىڭ ، يۇپىڭ ، ئەپىڭلارمۇ داڭلىق گۈزەللەردىن ئىدى . ئاكا - ئىنىلار ئىچىدە بەشىنچى ئاكام ئېركاكەمە . مىدىن چىرايلىق ئىدى . ئۇ ھازىر ئامېرىكىدا ، سېرىق چاچلىق خوتۇن ئاپتۇ ، ئۇچ بالىسى بار ئىكەن ، دەپ ئاڭلايمىز : شۇ ئاچامدىن تۇغۇلغان تۆت بالىنىڭ چوڭى ئېرخاؤ ئېركاڭغا يەتمىسىمۇ ، ئانچە پەرقەنەمەيتتى . ئىككىنچىسى رۇپىڭ مەندىن تۆت ياش چوڭ ، بۇ يىل يىگىرمە تۆتكە كىردى ، ئۇ چىرايلىق بولمىسىمۇ ، ھەرھالدا يامان ئەمەس ئىدى . ئۇن يەتنە ياشلىق مېڭپىڭمۇ ئومۇم ئېتراب قىلىدىغان گۈزەللەردىن بولسىمۇ ، سەل سوغۇق چىراي ئىدى . كىچىك ئىنئىم ئېرجىيەجۇ ؟ ئۇنى قانداق تەسوچىلىسىم بولار ، ئۇ بەك سەتمۇ ئەمەس ، ئەمما ئادەمنىڭ كۆزىگە ئىسىق كۆرۈنەمەيتتى . قىسماق كۆزلىرى ساڭىگىلاپ تۇرغان قاپقىنىڭ ئاستىدا پىلدىرلاپ تۇراتتى . پاكار بويى ، قىسقا ئېڭىكى يۈزىنى قوشۇق .

چىلىك كۆرسىتەتنى ، خۇددى ئىككى ئۇدۇل چىشى يوق ئادەم ئۇنىڭى
ئۇرنىنى تىلى بىلەن يوشۇرغىنندەك ھەممىشە تىلىنى يۇقىرىقى كالپۇكغا
تىرىۋېلىپ بىر ئوبدان لەۋلىرىنىڭ ئىسکەتنى بۇزاتتى . تېرىسى ئادەتنىن
تاشقىرى ئاق بولغاچقا ، بىر قاراشقا ئۆپكە كېسىلىنىڭ ئۇچىنچى باسقۇ-
چىدا ياشاؤاتقان بوايىغا ئوخشايىتتى . لېكىن ، زېھنى ئىنتايىن ئۆتكۈر
ئىدى . ئۇ ئاتا - ئانسىنىڭ ئەركە بالىسى بولغاچقا ئائىلىدە كىچىك زو-
مىگەر ئىدى .

رادئۇدا بىر ناخشىدىن كېيىن دىكتورنىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى . ئۇ
بىر ئىنگلىز چەناخشا ئىسمىنى ئېلان قىلدى ، ئارقىدىنلا « × × كوجا
× × قورۇ × × ئەپەندىنىڭ × × خىنم ئۈچۈن تەلەپ قىلغان
ناخشىسى » دەپ ناخشا تەلەپ قىلغۇچىلارنىڭ ئىسمىنى ئېلان قىلدى .
مېڭىپىڭ بېشىنى ساپانىڭ يۈلمەنچۈكىگە قويىغىنچە دىققەت بىلەن ئاڭلاۋا-
تاتتى . ئېرجىي ھەدىسىگە قىزىقىسىنپ قارىۋالغاندىن كېيىن ، ۋېلىسىپتە-
نىڭ قوڭۇرۇقىنى ئۆزىمەي جىرىڭىلىتىپ ، پىدانىنى قاتىق تېپىۋىدى ،
چاققىن ۋىر - ۋىر قىلغان ئاۋاز چقتى . مېڭىپىڭ تىرىدىكى ژۇرناالنى
يەرگە ئېتىپ ئېرجىيغا ۋارقىرىدى :

— تولا ئەسكىلىك قىلماي ، ۋېلىسىپتەنگى نېرى ئاپار ، يەنە
ۋېرىلىدىتىغان بولساڭ تاياق يەيسەن !

ئېرجىي ھەدىسىگە قاراپ تىلىنى چىقىرىپ قويۇپ پەرۋاسىزلىق
بىلەن قوڭۇرۇقىنى جىرىڭىلىتىپ تۇرۇپ دېدى :

— ئۇرۇپ باقه قېنى ! يىگىتىڭ ساڭا ئاتاپ ناخشا تەلەپ قىلدى
سا ، دەرىدىڭى مەندىن ئالامسەن ! تۇفى ، ئۇياتىسىز ! مېنى تاك ئېتىپ
چېكىپ باقه قېنى ، دادامغا دەيمەن !

— جىرىڭىلىتىۋەر سەڭ ، ئۇرمىغىنىمى كۆر ! — دېدى مېڭىپىڭ
ئىنسىغا ھەيۋە قىلىپ . كېيىن يەردىن ژۇرناالنى ئېلىپ مىجىقلىدى ، شۇ
تۇرۇقىدا ئۇ ئېرجىيپ بېشىنى سالىدىغاندە كلا قىلاتتى . ئېرجىي يەنە كۆزىنىڭ
پاختىسىنى چىقىرىپ بېشىنى ئېگىز كۆتۈردى . ئۇ خۇشاللىقىدا تىلىنى
بۇرۇنغا تەگكۈزە كچى بولۇۋىدى ، تىلى قىسقا بولغاچ كالپۇكىنىڭ نېرە .

سغا بارمدى . ئۇ قېرىشپ قوڭغۇرۇقنى جىرىڭلىتىۋەردى ، مېڭپىڭ
چاچراپ تۇردى - ده ، قولىدىكى ژورنالنى ئېگىز كۆتۈرۈپ ۋاقىرىدى :
— ئەمدى جىرىڭلىتىپ باقه ! جىرىڭلاڭتىنا !

— جىرىڭلاتسام نېمە قىلايىتتىڭ ؟ — قوڭغۇرۇقنىڭ جىرىڭلىشى
ئەۋجىگە چىقىتى . ئېرىجىپنىڭ گىدەيىگەن چىرايدا كۆرەڭلىك كۈلکىسى
پەيدا بولدى . شۇ ئەسنادا مىجىقلانغان ھېلىقى ژورنال ئۇچۇپ بېرىپ
ئېرىجىپنىڭ بۇرنىغا پاق قىلىپ تەگدى . قوڭغۇرۇق ئاۋازى ئۇجۇقتى .
ئېرىجىپنىڭ كەلگەن پېتى ھەدىسىنىڭ پۇپايكىسىدىن تۇنۇۋېلىپ
قورسىقىغا گۈپۈلدۈتىپ ئۇستى ۋە يىغلاپ تۇرۇپ بار ئاۋازدا ۋارقىرىدى :
— دادا ، ئاپا ! مېڭپىڭ مېنى ئۇردى ! هي ! هي ! هي !

ئۇ شۇنچىلىك قاتتىق يىغلىدىكى ، رادىئودىن ئاڭلىنىۋاتقان
ناخشا - مۇزىكا ئاۋازلىرىنىمۇ بېسىپ چۈشتى . شۇ ئاچام ئىچكەر كى ئۆي-
دىن يۈگۈرۈپ چىقىمغان بولسا ، ئۇنىڭ يىغا ئاۋازىدىن ئۆي ئۇرۇلۇپ
چۈشەتتىمىكىن تاڭ . شۇ ئاچام يۈگۈرۈپ كېلىپ ، ئېرىجىپنى تارتىپ
تۇرۇپ مېڭپىڭغا بىر كاچات سېلىپ تىللاب كەتتى :

— سەن ھەدە تۇرۇپ يول قويىماي ئۇنىڭ بىلەن تەڭ بولغىنىڭنى
قارا ، ئۇيالمامسەن ؟ سەن ئۇنىڭدىن توپتۇغرا يەتنە ياش چوڭ ! ئەمدى
ئۇنىڭغا تەڭكۈچى بولساڭ داداڭدىن تاياق يېمىگىنىڭنى كۆر !

— يەتنە ياش كىچىك بولسا نېمە بويپتۇ ؟ سىلەر دائم ئۇنىڭغا
يان باسىسلەر ، ھېلى بۇنى ، ھېلى ئۇنى ئېلىپ بېرىسىلەر ، مەن دېگەن
بىر تو نىلۇن كۆڭلەكىنى تېخىچە ئېلىپ بەرمەي ، ئۇنىڭغا ۋېلىسىپت
ئېلىپ بەردىلار ! بىر تو كۆڭلەك ناھايىتى 300 - 400 كوي . ئۇنىڭ ۋې-
لىسىپتىغا تۆت مىڭ نەچە كوي كەتتى ! . . . — مېڭپىڭ ئىككى قو-
لىنى بېلىنگە تىرەپ زەرده بىلەن ۋارقىرىدى .

— ئاغزىڭىنى يۇم ! نېمانچە چالۋاقايسەن ؟ داداڭدىن تاياق يېڭۈڭ
كېلىپ قاپتۇ سېنىڭ ! — شۇ ئاچام ۋارقىراپ كايىدى .

مېڭپىڭ ساپانلىك ئالدىدىكى چاي جوزسىنى بىرنى تېپپېتىپ
ئۆزىنى ساپاغا تاشلىدى - ده ، دەرىدىنى ئېلىش ئۇچۇن رادىئۇنىڭ ئاۋا-

زىنى كۈچەيتىۋەتتى . سەت ناخشا ئاۋازى تۆينى بىر ئالدى . شۇ ئاچام
ئېرىجىپنى ئالدىغا تارتىپ بېشىنى سىلىدى ۋە بەزلىدى :
— قەيرىڭىگە ئۇردى ؟ ئاغرىمىغاندۇ ؟

ئېرىجىي ئاندا - ساندا « ۋايىجان » دەپ قويۇپ تىنماي ئېسە.
دەيتتى ، لېكىن كۆزىدىن بىر تامىچە ياش چىقمايتتى . شۇ ئاچام مەن تە-
رەبکە بۇرۇلۇپ ، خۇددى مېنى ئەمدى كۆرگەندەك تەئە جىجۈپەنگەن قى-
يابەتنە :

— قاچان كەلگەنتىڭىز ؟ ئاپىڭىز تىنچلىقىمۇ ؟ — دېدى .

— تىنچلىق ، — مەن تۈيدۈرمائى چىشلىرىنى چىشلىدىم ، يۇ-
رىكىمده پىغان ئۇرلىدى . شۇ ئاچام ئېرىجىپنى ساپاغا ئولتۇر غۇزۇپ ئۇ-
نىڭ بېشىنى سىلاپ كەتتى . ۋۇرنال ئېرىجىپنىڭ بېشىغا تەگىمگەن بول-
سىمۇ ، ئۇ خۇددى بېشى ئاغرىپ كەتكەندەك تۇرۇپ بەردى ، ئۇ توختى-
ماي ئېسەدەپ ياشسىز كۆزلىرى بىلەن ئۇغرىلىقچە ئەتراپقا سەپسالاتتى .

— دادام بارمۇ ؟ — دەپ سورىدىم مەن تاقھەت قىلالماي ئىشنى
تېزەرەك پۇتتۇرۇش نىيىتتىدە . شۇنداق بولغاندا ئادىي كۆلبىمىزگە قاي-
تالايتتىم . ئۆيىمىزدە هەشەمەتلىك بىسات - جابدۇقلار ، مەش ، ساپالار
بولمىغىنى بىلەن ئۇ يەرde مەن ئەركىن نەپەس ئالالايتتىم . ئاپام تايىنلىق
 يولۇمغا قاراپ تۇردىو . ئۆتكەن يىلى كۆزدە مەن پۇلغا كېلىپ شۇ ئاچام
بىلەن گەپ تەگىشپ قالغاندىن بۇيان ، بۇ يەرگە ھەر كەلگىنىمە ئا-
پامنىڭ كۆڭلى دەككە - دۈككىدە قالاتتى . بىچارە ئاپامنى ئۇيلىسام ئۇ-
زۇمگە جىق ھاي بېرىتتىم .

— جېنىخوا ، يېپىڭ كەپتۇ ! — شۇ ئاچام ماڭا جاۋاب بېرىشنىڭ
ئۇرنىغا ئارقىسىدىكى ئۆيىگە قاراپ تۈۋلىدى . ئاپام بىلەن تەڭ دېمەتلىك
دېگۈدەك بۇ ئايال قىرىق ئالته - قىرىق يەتنە ياشقا كىرىپ قالغان بول-
سىمۇ ، ياش كۆرۈنەتتى . ئاپام ئىككىسىنى بىر يەرگە قويۇپ قويسا ،
باشقىلار جەزمەن ئاپامنى ئۇنىڭدىن ئۇن - يىڭىرمە ياش چولۇڭ دەيتتى .
ئەمەللىيەتتە ئۇنىڭ چولۇڭ ئوغلى ئېرخاۋ مەندىن بەش ياش چولۇڭ ئىدى !
شۇ ئاچام ياشتا چولۇڭ بولغىنى بىلەن ، يۈزىدە بىر تالمۇ قورۇق يوق ،

ئۆگى ئاق ۋە سۈزۈك ، تېرسى يۇمىشاق ئىدى . ئۇ شۇنچىلىك ئۇستىلىق بىلەن پەرداز قىلاتتىكى ، قاچانلا قارىسا يۈزىنىڭ قىزىلى قىزىل ، ئېقى ئاق كۆرۈنەتتى . زادى چېكىدىن ئاشۇرۇۋەتمەيتتى . بۇلاقتەك كۆزلىرى دىنمۇ ياشلىق ئۇرغۇپ تۇراتتى . ئۇ ئاجايىپ خۇش پىچىم بولۇپ ، بۇنداق خۇش پىچىملق ياش قىزلاрدىمۇ كەمدىن - كەم بولاتتى . ئۇ تال چىۋىقتەك نازۇك - زىلۋا ، ئەمما تولغان ، ئۇتتۇرا ياشلىق ئاياللاردەك سېمىزىمۇ ئەمەس ، ئاپامغا ئۇخشاش ئورۇق - ئاۋاقيمۇ ئەمەس ئىدى . دەر - ۋەقە ، ئاپامغا ئۇخشاش دىشوار چىلىقتا ئەمەس ، ئاسايىشلىقتا ياشايىتتى . دادام ئىچكەركى ئۆبىدىن چىقتى ، ئۇچىسىدا تىۋىتلىق خالات ، بېشىدا مەسۇت يىپتن توقۇلغان كىچىككىنە پوسما ، ئاغزىدا قايسىبر دەۋرلەرنىڭ غاڭىزسى بار ئىدى . ئۇ قاشلىرىنى يىمىرىتپ ماڭا سوغۇق نەزەر تاشلىدى . ئۇنى ياخشى كۆرمىسىمۇ ، ئورنۇمدىن تۇرۇپ ئېھتىرام بىلەن « دادا » دېيىشكە مەجبۇر ئىدمىم . ئۇ ، چىن دىلىمدىن ئېھتىرام بىلدۈرمەيۋاتقانلىقىمىنى چۈشەنگەندەك ، مۇنداق ياسالىملىقنى قوي ، دېگەن مەنىدە قول شىلتىدى . بۇنىڭدىن كۆڭلۈم بەكمۇ غەش بولۇپ ، ئاچىچە قىمىنى ئىچىمگە يۇتۇپ جايىمدا ئولتۇرۇدۇم . دادامنىڭ قوشۇمىسى تېخىمۇ تۇرۇلدى ۋە بۇرۇلۇپ مېڭپىڭغا ۋارقىرىدى :

— رادىئونى ئۇچۇر !

مېڭپىڭ بېلىنى تولغاپ ، تۇمشۇقىنى ئۇچلاپ بېرىپ رادىئونى ئۇچۇردى . ئۆي سىچى بىردىنلا جىمىدى . دادام شۆ ئاچامنىڭ يېنىغا كېلىپ ئولتۇرۇپ ئېرىجىبىغا قاراپ سورىدى :

— يەنە نېمە بولدى ؟

— مېڭپىڭ بىلەن سوقۇشۇپتۇ ! — دېدى شۆ ئاچام ، ئېسەدەپ ئاران تۇرغان ئېرىجىي بۇ گەپ بىلەن يەنە يىغىلىدى . دادام گەپ - سۆز قىلىمай مېڭپىڭغا سۆرۈن تەلەتتە قاراپ قويدى . مېڭپىڭ تۇمشۇقىنى ئۇچلاپ ھېيقىقىنىدىن يەرگە قارىۋالغان بولسىمۇ :

— يېڭى ۋېلىسىپتە منگىنىگە كۆرەڭلەپ كەتكىنى ! — دەپ غودۇڭشىدى . دادام مېڭپىڭغا يەنە بىر ھومايانىدى ، مېڭپىڭ تۇگۇلۇپلا